บทที่ 7

สรุปผลการวิจัย

1. ความเข้มข้นของตะกอนจุลชีพในถังปฏิกิริยาจะแปรเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัดเจนภายใต้การทำงานของระบบเอสบีอาร์ที่ไม่มีการระบายตะกอนทิ้ง เมื่อเวลากักน้ำเปลี่ยนไปโดยความเข้มข้นของตะกอนจะแปรผกผันกับเวลากักน้ำ กล่าวคือความเข้มข้นของตะกอนจะลดลงเมื่อเวลากักน้ำเพิ่มขึ้น
2. เวลากักน้ำไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความเข้มข้นของตะกอนแขวนลอยในน้ำทิ้ง (S.S) แต่ถังที่มีเวลากักน้ำนานกว่าจะมีความสะดวกในการระบายน้ำทิ้งมากกว่า
3. เวลากักน้ำไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของการกำจัดซีโอดี ภายใต้ระบบเอสบีอาร์ที่ไม่มีการระบายตะกอนทิ้ง
4. เอสวีไอมีค่าสูงขึ้นเมื่อเวลากักน้ำนานขึ้น และพบว่า เมื่อทดลองป้อนน้ำเสียแบบเทโครมให้ค่าเอสวีไอ ต่ำกว่าเมื่อป้อนน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง (20 ชั่วโมงต่อวัน)
5. การควบคุมระบบเอสบีอาร์ที่ไม่มีการระบายตะกอนทิ้งเป็นไปอย่างสะดวก เนื่องจากไม่ต้องพะวงถึงการระบายตะกอนส่วนเกิน
6. จากการหาค่าพารามิเตอร์ทางจลน์ศาสตร์ของระบบเอสบีอาร์ พบว่า กราฟที่ได้มีความน่าเชื่อถือสูง อันเป็นการสนับสนุนโมเดลทางจลน์ศาสตร์ของระบบเอสบีอาร์ ที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 ซึ่งจะเป็นแนวทางในการออกแบบระบบเอสบีอาร์ต่อไป
7. จุลชีพในระบบเอสบีอาร์มีลักษณะคล้ายคลึงกับจุลชีพที่พบในระบบแอคติเวเตดสลัดจ์ทั่วๆ ไป